

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Ambitionem ac fastum Clericali Officio maxime repugnare. 23

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

cissim confitentibus, ac Sacerdotis absolutionem in verbo Christi, plena poenitentis cordis erga Dei pietatem fiducia, recipientibus, recitanda. Ad omnes enim, Sacro adstantes, ea absolutio refertur, ut digne tantis mysteriis valeant interesse. Quamobrem, dum hæc fiunt, non sit minister accendendis luminaribus, aut aliis mentem avocantibus, (quæ prius facta oportuit,) intentus.

CAP. XVIII. *Cur Sacerdos in Altari ministrum habeat.*

Ex Conc. Tolet. c. II. c. ut illud de consue. dist. I.

NEc sine magna ratione in Concilio Toletano constitutum fuit, ut habeat quisque, canens Deo atque sacrificans, post se vicini solaminis adiutorem, ubi temporis, loci, sive Cleri copia suffragatur; idque propter morbos & calūs diversos qui occurrere possunt; quo is, qui impleturus Officia accedit, si aliquo casu turbatus vel in terram elisus fuerit, à tergo semper habeat, qui ejus vicem & Officium intrepidus exequatur. Aliis insuper Canonibus cavetur, ne Presbyter, nisi duobus testibus præsentibus, celebret. Quæ decreta in quam desuetudinem abierint, in aperto est; nimirum Presbyteris frequenter celebrantibus, talibus tantum adhibitis, qui vix ipsi respondere, nec, quid agatur, sciant.

De Conf. dist. I. hoc quoque.

CAP. XIX. *Omnis cultus Divinus summa cum veneratione peragendus.*

Ex concor. Luit. sub Greg. X.

IN summa, cultus Divinus, quem Sacerdos in domo Dei exhibet, debita cum veneratione peragendus est, ut & Deo gratus sit, & insipientibus placitus; qui considerantes non solum instruat, sed & reficiat. Monet siquidem divinissimus Paulus, ut omnia nostra ordinate ac honeste fiant; ac acerrime increpat Corinthios, quod irreverenter convenirent in unum, ad cœnam Domini manducandam.

I Cor. 14.

I Cor. 11.

CAP. XX. *De vita ac moribus Clericorum.*

Col. 3.

Nunc, de vita ac moribus, paucis videamus. De vita instituenda, sic præcepit Paulus, nedum Clericis, sed omnibus Christianis: Mortificate, inquit, membra vestra quæ sunt super terram; fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, & avaritiam, quæ est simulacrorum servitus; propter quæ venit ira Dei in filios dissidentiae. Nunc autem deponite & vos omnia, iram, indignationem, malitiam, blasphemiam de ore vestro, expoliantes vos veterem hominem cum actibus suis, & induentes novum, eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem ejus qui creavit illum, qui est omnia & in omnibus Christus. Induite verò vos sicut electi Dei,

sancti & dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam. Super omnia autem hæc, charitatem habete; quod est vinculum perfectionis; & grati estote: verbum Christi habitet in vobis abundanter. In omni sapientia docentes & commonentes vosmetipsos, in Psalmis, hymnis & canticis spiritualibus, in gratia cantantes & psallentes in cordibus vestris Deo. Omne quodcunque facitis, in verbo aut opere, omnia in nomine Domini nostri Iesu Christi, gratias agentes Deo & Patri per ipsum. Non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. Quodcunque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus. Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione. Sermo vester semper in gratia sale sit conditus; ut sciatis, quomodo oporteat vos unicuique respondere. Omnis autem sermo malus ex ore vestro non procedat: sed, si quis bonus, ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. De cætero, quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, quæcunque iusta, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplinæ; hæc cogitate; & Deus pacis erit vobiscum.

Ephes. 5.

Coloss. 3.

Col. ult.

Philip. 4.

CAP. XXI. *Ob quam causam Clerici male audiant, ac puniantur.*

OLim Clericis, hæc Apostolica præcepta tenentibus, pax super illos erat. Quo ergo non tantum vinea, sed & vineæ cultores facti sunt in direptionem? Ecce (inquit Ezechiël, ad Hierusalem verba faciens) hæc fuit iniquitas Sodomæ, sororis tuæ; superbia, saturitas panis, & abundantia, & ocium ipsius & filiarum ejus; & manum egeno & pauperi non porrigebant, & elevatæ sunt; & fecerunt abominaciones coram me; & abstuli eas, sicut vidisti.

Galat. ult.

Isa. 3.

Ezec. 16.

CAP. XXII. *Præcipuæ causæ omnis mali tres.*

Præcipuæ ergo causæ omnis mali sunt, fastus, luxus, & avaritia; à quibus Clerici potissimum male audiunt.

CAP. XXIII. *Ambitionem ac fastum Clericali officio maxime repugnare.*

VT omnem ambitionis radicem Christus discipulorum cordibus eximeret, parvulum in medio illorum statuit, deque primatu certare prohibuit. Qui major (inquit) est in vobis, fiat sicut junior; & qui præcessor est, sicut ministrator. Nam quis major est? qui recumbit? an qui ministrat? nonne qui recumbit? Quis vero ignorat, Clericum in medio Ecclesiæ esse

Matt. 23.

Luca 22.

tanquam eum qui ministrat? Quare meminerimus potius officii nostri, quam dignitatis. Neque enim ad dominationem vocati sumus, sed ad opus. Non immerito Hieronymus, ut pellem quandam, fugiendos Clericos ait, qui, à speluncis domorum paternarum abstracti, & post in Ecclesia sublimati, ac Sacerdotiis ditati, vanæ gloriæ & superbiæ stimulis efferruntur.

Hieron.

CAP. XXIV. *Omnis luxu Clerico interdicitus.*

Hieron. in Mich. c. 2.

BEatus Hieronymus, Ecclesiæ præfectos, qui luxu ac deliciis affluunt, Micheam describere asserit, quod ejiciendi sint de spatiosis domibus, lautisque conviviis, & multo labore conquistis epulis, in tenebras exteriores, ubi erit fletus & stridor dentium. Vivere quidem de Altario Sacerdoti licet, luxuriari non permittitur. A crapula itaque & ebrietate, à comotationibus illis ad haustus æquales, à luxu, ab alea, ab immoderatis sumptibus & comestationibus, Concilium generale Clericos revocat universos, sequutum veteris Testamenti institutum, quo ministris Templi vinum & ficera prohibebatur, ne ebrietate gravarentur corda eorum, & ut sensus eorum semper vigeret & esset tenuis. Et Apostolus ait: Nolite inebriari vino, in quo est luxuria; sed impleamini Spiritu sancto. Et iterum: Non in comestationibus & ebrietatibus; & quæ sequuntur. Atque alibi Salomon: Luxuriosa res vinum, & tumultuosa ebrietas: quicumque his delectatur, non erit sapiens.

Matth. 8. 13. 22. 25.

Ex Conc. gen. de vit. & ho. Cleric. c. A crapula.

Ephes. 5.

Rom. 13.

Prov. 20.

CAP. XXV. *Clerico non licere vel cauponem agere, vel tabernas, nisi necessitatis causa, intrare.*

Olim tanta honestas desiderabatur in Clero, ut ne nuptialibus quidem conviviis ipsis interesse liceret, nec immisceri spectaculis ac cœtibus, ubi amatoria cantantur, aut obscœni motus corporis, choreis, & saltationibus efferuntur; ne auditus & intuitus, sacris mysteriis deputatus, turpium spectaculorum atque verborum contagione pollueretur. Quid, si videret Ecclesia illa præfca, Clericos nostri temporis tabernarios, tabernisque (quasi domos non haberent) noctu diuque alligatos? quam execraretur facinus! Posthac ergo non solum nullus ex Clero sordidissimum cauponem aut tabernarium agat, sed ne ad tabernas quidem, nisi necessitatis causa, divertat: alioqui pœnæ Canonice imminent ei, qui Ordini suo hanc ignominiosam notam inurere tentaverit.

Ex Conc. Agath. Laodic. Carib. uli.

Ex Concilio Vienne.

CAP. XXVI. *Habitus seu exterioris corporis cultus modestia à Clericis exigitur.*

BEatissimus Paulus habitus modestiam & in mulieribus desiderat; quem vult verendum esse, non in tortis criminibus, aut auro, aut margaritis, vel veste preciosa; sed quod decet mulieres, promittentes pietatem per opera bona. Itidem Apostolus Petrus eas commendat, quarum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus, sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti & modesti spiritus, qui est in conspectu Dei loquax. Quam turpis ergo putanda est in Clericis, tanto gradu sublimioribus, deformissima illa ac frequentissima nostræ tempestatis habituum variatio, quam ne inferiori quidem vasculo Apostolorum Principes permittendam duxerunt! Ex veste apud homines sanctimoniam opinionem aucupari prohibuit Christus, qui, in omnibus operibus nostris, id quod intus est, primum respicit, mundarique jubet; deinde, quod de foris est; Væ illud horrendum Pharisæis hypocrisis interminans, qui, ut viderentur ab hominibus justi, dilatabant phylacteria sua, & magnificabant fimbrias, cum essent intus pleni rapina & immunditia. Interim tamen Evangelium non temere vestimentum Joannis Baptistæ, quod illius professioni ac menti respondebat, de pilis camelorum contextum, celebrat; ac ipse Christus vestium mollitiem ac lenitatem aversatur; Ecce, inquit, qui mollibus vestiuntur, in domibus Regum sunt. Quæ omnia huc spectant, ut velimus Clericos, præter indictam tonsuram, vestes quoque suo Ordini congruentes deferre, quemadmodum olim generali Concilio cautum est. Pudet siquidem nos; cum videmus prodire Clericos, perinde atque sæculi milites, amictos, vel qui sint ut foemina compti. Itidem pannosi Clerici ac vestibus laceri displicent. Neque enim affectatæ sordes, aut exquisitæ delicatæ, laudem pariunt.

I Tim. 2.

I Petr. 3.

Matth. 23.

Matth. 3.

Matth. 11.

Ex Conc. gen. c. Cler. de vita & hon. Clericor. Hieron.

CAP. XXVII. *Mali exempli est, Sacerdotem se venditare in Capellanum delicato Laico aut muliercula.*

Magna eorum levitas est, in magnam Cleri ignominiam redundans, qui se Laicis, atque adeo delicatis foeminis, ventris causa, in Capellanos (ut appellant) atque Anteambulones venditant. Qui enim debebant esse gregis Duces, rediguntur in caudam, & sordidissimis quibusque negotiis alligantur. Proh nefas.

Hieron.

CAP.